

തനിയാവർത്തനം

അനിത നായർ

വൈകുന്നേരം നാലു മണിയായി. പക്ഷേ, ഒന്നും ചെയ്യാൻ തോന്നുന്നില്ല. ഒന്നിനും ഒരു മുഡില്ല, അതാണ് സത്യം. കല തല ചൊരിഞ്ഞ് കൊണ്ട് കാലു ജനാലിൽ കയറ്റി വെച്ചു വെറുതെ പുറത്തേക്ക് നോക്കി ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. റിസൽട്ട് വന്നു. ബീ കോമിന്റ് ഫസ്റ്റ് ക്ലാസ്സുണ്ട്. എന്നിട്ടെന്താ കാര്യം? ഇനി എന്ത് വേണമെന്ന് നിശ്ചയിച്ചില്ല. മുന്നോട്ട് പടിപ്പിക്കാൻ അമ്മയുടെ കൈയിൽ കാശില്ല എന്ന്. അച്ചനോടു പിന്നെ പറഞ്ഞിട്ട് കാര്യമില്ലല്ലോ.

അപ്പോഴാണ് വാതിലിന്റേ മുന്നിൽ ഒരാൾ നിൽക്കുന്നത് കണ്ടത്. നല്ല അടി പൊളി വേഷം, ഹീറോ ലുക്ക്, ജീൻസും ടീ ഷർട്ടുമാണ് വേഷം.

കല എഴുന്നേറ്റു ചെന്ന് ചോദിച്ചു. ആരാ? എന്ത് വേണം.

ഞാൻ വിനയൻ. മനുവേട്ടൻ ഇല്ലെ.

ഇല്ലല്ലോ. അച്ചൻ പുറത്ത് പോയിരിക്കുന്നു.

എന്താ കാര്യം?

ഞാൻ മനുവേട്ടന്റെ ഒരു ബന്ധുവാണ്.

അച്ചന്റെ ബന്ധുവോ, അത് കൊള്ളാല്ലോ. ഞാൻ ഇന്ന് വരെ ഇങ്ങിനെ ഒരു ബന്ധുവിനെ കണ്ടിട്ടില്ലല്ലോ. കലക്ക് അൽബുതം.

അതിന് ഞാൻ ആധ്യമായല്ലെ ഇവിടെ വരുന്നത്. വിനയൻ ചിരിച്ചു. ഒപ്പം അവളെ ഒന്ന് നോക്കി. നല്ല ഒത്ത ചരക്ക്. വേഷം മുഷിഞ്ഞതാണ്. മുട്ടിന് താഴെ കിടക്കുന്ന പാവം പോലെ ഒരു വേഷം, പിന്നെ പഴയ ഷർട്ടും. ഇടക്കൊന്നും ബട്ടണുകൾ ഇല്ല. മാറിൽ പോർ വിളി കൂട്ടുന്ന മുലകൾ. ഇന്നത്തെ ദിവസം കുളിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് കണ്ടാൽ അറിയാം. തലമുടി ശരിക്കു കെട്ടി വെച്ചിട്ടില്ല, എന്നിട്ടും ചന്തിക്ക് താഴെ കിടന്നാടുന്ന് നല്ല പനംകുല പോലത്തെ മുടി. അൽപ്പം ഇരു നിറമാണ്. ചെറിയതെങ്കിലും വിടർന്ന കണ്ണുകൾ. നാടൻ സുന്ദരി എന്ന് പറഞ്ഞാൽ അത് ഇവളാണ്. ആരു കണ്ടാലും കൊത്തി കൊണ്ട് പോവും. അത്രയും നല്ല ചരക്ക്. വിനയൻ നിന്ന് ചൂണ്ടു കടിച്ചു.

വിനയന്റെ നിൽപ്പും നോട്ടവും ചൂണ്ടു കടിയും കലക്ക് അത്രക്ക് ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ലെങ്കിലും ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല.

അത് പോട്ടെ. മനുവേട്ടൻ എപ്പോ വരും.

അച്ചന് അങ്ങിനെ വരാൻ പ്രത്യേകിച്ചു സമയം ഒന്നും ഇല്ല. ഇനി അഥവാ വന്നാലും ഈ പറയുന്ന ബന്ധുവിനെ തിരിച്ചറിയണം എന്നില്ല. കല ഒരു ഭാവ മാറ്റവും കൂടാതെ പറഞ്ഞു.

അതെന്താ?

അതോ, അച്ചൻ വരുന്ന സമയത്ത് അച്ചന് തന്നെ സ്വയം ആരാണെന്ന ബോധം ഉണ്ടാവില്ല, എന്നിട്ട് വേണ്ടെ, ഈ ബന്ധുവിനെ തിരിച്ചറിയാൻ. ആ പറഞ്ഞതിൽ തമാശയാണോ, സംകടമാണോ എന്നൊന്നും വിനയന് തിരിച്ചറിഞ്ഞില്ല.

അതൊക്കെ പോട്ടെ, ഈ ബന്ധു ഇത്ര കാലം എവിടായിരുന്നു. കല ചോദിച്ചു.

അതൊന്നും നിന്നോട് പറഞ്ഞാൽ ശരിയാവില്ല. നിന്റെ അമ്മ എവിടെ?

അമ്മ... അമ്മ ഇവിടെ ഇല്ല. പുറത്ത് പോയി.

എപ്പോ വരും?

അറിയില്ല.

അതെന്താടോ, അമ്മക്കും വരാൻ പ്രത്യേകിച്ച് സമയമൊന്നുമില്ല. അതോ, അമ്മക്കും വരുന്ന സമയത്ത് ബോധം ഉണ്ടാവില്ലെ? വിനയൻ ചിരിച്ച് കൊണ്ടാണ് ചോദിച്ചത്. എന്നാലും, കല അതിന് മറുപടി പറഞ്ഞില്ല.

അതൊക്കെ പോട്ടെ. അമ്മക്കും അച്ചനും എന്താ ജോലി?

അച്ചൻ ബ്രോക്കറാണ്. അമ്മ ആശുപത്രിയിലാണ് ജോലി ചെയ്യുന്നത്.

എന്തിന്റെ ബ്രോക്കറാണ്?

അതൊന്നും എനിക്കറിയില്ല.

ഓ കെ, എന്താ ഇയാളുടെ പേര്?

കല. ഈ നിൽക്കുന്ന ബന്ധുവിന്റേതൊ?

വിനയൻ ഒന്ന് ചിരിച്ചു. എന്നിട്ട് പേര് പറഞ്ഞു.

വിനയന് എന്റെ അച്ചനായിട്ട് ഏത് വിധത്തിലാ ബന്ധം?

ആധ്യം ഞാൻ ഉള്ളിലേക്ക് കയറി ഇരുന്നോട്ടെ. എന്നിട്ട് പറയാം.

വരു. കല ഒന്ന് ആലോചിച്ചു, എന്നിട്ട് പിന്നിലേക്ക് മാറിയിട്ട് പറഞ്ഞു.

വിനയൻ ഷു ഊരി കോലായിലേക്ക് കയറി ആകെയുള്ള ഒരു പ്ലാസ്റ്റിക് കസാരയിൽ ഇരുന്നു. നാല് ചുറ്റും നോക്കി, ഒരു റൂം. യാതൊരു വൃത്തിയുമില്ല. ഒരു കോണിൽ ഒരു ടേബിൾ. അതിന് മുകളിൽ കലയുടെ ബുക്കുകൾ തൊട്ട് എല്ലാ കച്ചറ സാധനങ്ങളും കയറ്റി വെച്ചിരിക്കുന്നു. അതിന് താഴെ ഒരു കിടക്കയും പായും തൂണികളും ഒക്കെ ചുരുട്ടി വെച്ചിരിക്കുന്നു. മേലെ ഒരു അയയിൽ നിറച്ച് തൂണികൾ. വലത് വശത്ത് ഒരു വാതിൽ അത് അടച്ചിട്ടിരിക്കുന്നു. അടുക്കളയിലേക്കുള്ള വാതിൽ ആയിരിക്കും അത്.

അതായത് എല്ലാം കൂടി ഈ ഒരു മുറി മാത്രമേയുള്ളൂ, പിന്നെ ചെറിയൊരു അടുക്കളയും.

അതേയ്ക്ക്, ഇങ്ങിനെ നാല്പതു ചുറ്റും നോക്കി എണ്ണമെടുക്കാതെ ഞാൻ ചോദിച്ചതിന് മറുപടി പറയുക, കലയുടെ ശബ്ദം കേട്ട് വിനയൻ കലയെ നോക്കി.

ഓഹ് ഞാൻ. മനുവേട്ടന്റെ വലിയച്ചന്റെ ഏറ്റവും ചെറിയ മോൻ ആണ്.

വലിയച്ചനേയും വലിയമ്മയേയും കുറിച്ചൊക്കെ കേട്ടിട്ടുണ്ട് എന്നാലും, ഇങ്ങിനെ ഒരു ആളെ കുറിച്ച് ഇന്ന് വരെ കേട്ടിട്ടില്ല.

കല എന്ത് ചെയ്യുന്നു?

ബീ കോം ഫസ്റ്റ് ക്ലാസ്സിൽ പാസ്സായി.

ഇനി എന്താ പരിപാടി?

ഒരു പരിപാടിയും ഇല്ല. അമ്മയും അച്ചനും എന്ത് പറയുന്നുവോ അത് ചെയ്യുക? വളരെ ലാഘവത്തോടെ ആയിരുന്നു കലയുടെ മറുപടി.

അമ്മ, ഇനി പടിക്കണ്ട, കല്യാണം കഴിച്ചാൽ മതി എന്ന് പറഞ്ഞാലോ?

ഉഹ്, അവളുടെ വായിൽ നിന്ന് അറിയാതെ അങ്ങിനെ ഒരു ശബ്ദം പുറത്തു് വന്നു. ഒരു ദീർഘ നിശ്വാസം വിട്ടിട്ട് അവൾ പറഞ്ഞു, അമ്മ കല്യാണം കഴിക്കാനല്ല പറയുക, ആരെയെങ്കിലും കാണിച്ചിട്ട് അവരുടെ നെഞ്ചത്ത് കയറിക്കൊ, എന്നാണ് പറയുക.

അത് കേട്ട് വിനയൻ ഒന്ന് തട്ടി. ഒന്നും മനസിലാവാത്ത പോലെ അവളുടെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി.

എന്താ വിശ്വാസമായില്ല. ഈ വീടൊന്ന് നോക്കൂ മാഷെ. ഇത് കണ്ടിട്ട് എന്നെ കെട്ടിച്ച് വിടാനുള്ള വക അമ്മയുടെ കൈയിൽ ഉണ്ടെന്ന് തോന്നുന്നുണ്ടോ?

എന്നിട്ടും വിനയൻ ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല.

ഇവിടുത്തെ കാര്യം നിങ്ങൾക്ക് പറഞ്ഞാൽ മനസിലാവില്ല. അതൊക്കെ പോട്ടെ. നിങ്ങൾ എന്ത് ചെയ്യുന്നു? എന്നെ സഹായിക്കാനാവുമോ?

അത് കേട്ട് വിനയൻ ഒന്ന് കൂടി തട്ടി. ലോകത്ത് ഇന്ന് വരെ ആർക്കും സംകല്പിക്കാൻ കഴിയാത്ത കാര്യം. ആധ്യമായി ഒരു വീട്ടിൽ പോവുക, അവിടുത്തെ കൊച്ച് സഹായിക്കാൻ പറയുക. സംതിങ്ങി ഈസ് റോങ്ങ്. അവൻ മനസിൽ വിചാരിച്ചു. എഴുന്നേറ്റ് ഓടിയൊക്കെ എന്ന് വരെ തോന്നി.

പേടിക്കണ്ട. വെറുതെ വേണ്ട. പകരം എന്നെ തന്നെ തന്നേക്കാം. ഏതായാലും ബീകോം വരെ പടിച്ചു. ഇനി എന്തെങ്കിലും ഒരു ജോലി കിട്ടുന്ന കോഴ്സ് പടിക്കണം. ഞാൻ പറഞ്ഞല്ലോ, എന്നെ സഹായിക്കാൻ എന്റെ അമ്മക്കൊ, അച്ചനെ കഴിയില്ല.

വിനയൻ ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല.

എന്താ ഒന്നും മിണ്ടാതെ? എപ്പോൾ, എവിടെ വരണം എന്ന് പറഞ്ഞാൽ മതി, ഞാൻ അങ്ങോട്ട് വരാം. ഇത് വരെ എന്റെ ദേഹത്ത് ആരും തൊട്ടിട്ടില്ല.

എന്നിട്ടും വിനയൻ ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല. വിനയൻ ഇരുന്ന് വിശർത്തു.

അമ്മയുടെ ഗതി എനിക്ക് ഉണ്ടാവരുതെന്ന് ഒരു ആഗ്രഹം ഉണ്ട്. അതു കൊണ്ടാണ്. കള്ളും ചാരായവും കുടിച്ച് തെണ്ടി നടക്കുന്നവരുടേയും, വൃത്തി കെട്ടവന്മാരുടേയും കൂടെയൊന്നും കിടക്കാൻ മനസ്സുവധിക്കുന്നില്ല.

കല പതിയെ നടന്ന് വിനയന്റെ മുന്നിൽ വന്ന് നിന്നു. ആലോചിച്ചു പറഞ്ഞാൽ മതി. ചെയ്യുന്നതും പറയുന്നതും തെറ്റാണെന്നറിയാം. നമ്മൾ തമ്മിലുള്ള ബന്ധം അത്തരത്തിലുള്ളതാണ്. അങ്ങിനെയാണെന്നും ചെയ്യാനും പറയാനും പാടില്ലെന്നറിയാം. പക്ഷേ, വേറെ വഴിയില്ല.

നിങ്ങൾ ചൈതില്ലെങ്കിൽ വേറെ ആരെങ്കിലും അത് ചെയ്യും. ഞാൻ പറഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ, ആധ്യം തന്നെ ഒരു വൃത്തി കെട്ട മനുഷ്യന്റെ കൂടെ കിടക്കാൻ എനിക്ക് മനസ്സ് വരുന്നില്ല. ഞാൻ സൊമാമനസാലെ ചൈതില്ലെങ്കിൽ ഒന്നുകിൽ അമ്മ അതിന് പ്രേരിപ്പിക്കും, അല്ലെങ്കിൽ അമ്മയെ തേടി വരുന്ന ആരെങ്കിലും അത് ചെയ്യും. അല്ലെങ്കിലും അമ്മക്ക് എത്ര കാലം എന്നെ ഒളിപ്പിക്കാനാവും? അച്ഛൻ ഉള്ളതും ഇല്ലാത്തതും കണക്കൊന്നാണ്.

വിനയൻ എന്നിട്ടും ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല. എന്ത് പറയണം എന്നറിയില്ല. ശ്വാസം നിലച്ച പോലെ. വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷം മനുവേട്ടനെ ഒന്ന് കാണാം എന്ന് വിചാരിച്ചു വന്നതാണ്. പക്ഷേ, ഇത്. ആലോചിക്കാൻ പറ്റുന്നില്ല. എന്ത് വേണം എന്ന് വിചാരിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ അകത്തു ഒരു വാതിൽ തുറക്കുന്ന ശബ്ദം കേട്ടു. അൽപ്പം കഴിഞ്ഞു ഒരാൾ പുറകു വശത്തു കൂടി ഇറങ്ങി പോവുന്നത് വിനയൻ ജനലക്കിലൂടെ കണ്ടു. വിനയൻ തിരിഞ്ഞു കലയെ നോക്കി. അവളുടെ മുഖത്തു ഒരു നിർവികാരത. ഒരു പത്തു മിനിറ്റു കഴിഞ്ഞു കാണും അടുക്കളയുടെ വാതിൽ തുറന്ന് ഒരു സ്ത്രീ പുറത്തു വന്നു. വേഷം മുഷിഞ്ഞതു തന്നെ. പഴയ നൈറ്റിയാണ് വേഷം.

കാണാനൊന്നും തെറ്റില്ല. നല്ല ചരക്കാണ്. ഇരു നിറം. വെള്ളരിക്കാ പോലെ തൂങ്ങി കിടക്കുന്ന മുലകൾ കണ്ടിട്ടു നോൺ സ്റ്റോപ്പ് ഓടുന്ന വണ്ടിയാണെന്ന് തോന്നുന്നു. മുഖം കണ്ടാൽ ഇപ്പോഴും നല്ല ഒരു ഐശ്വര്യം ഒക്കെ ഉണ്ട്. പക്ഷേ കുടുമ്പ പ്രാരാബ്ധമായിരിക്കാം, മുഖത്തു വല്ലാത്തൊരു ഭാവം. നാൽപതു തികഞ്ഞിട്ടില്ലെന്ന് തോന്നുന്നു.

അവർ വിനയനെ ഒന്ന് നോക്കി, എന്നിട്ടു ചോതിച്ചു, ആര?

കലയോടു പറഞ്ഞതെല്ലാം അവരോടും പറഞ്ഞു.

അവർ ഒന്നും പറയാതെ ചുണ്ടു കടിച്ചു നിന്ന് ഒരു ദീർഘ നിശ്വാസം വിട്ടു. വിനയൻ കലയെ നോക്കി, പിന്നെ ഒന്നും മിണ്ടാതെ ഇറങ്ങി നടന്നു.

കലയുടെ അമ്മ വിനയൻ പോവുന്നത് നോക്കി, നിന്നു. ഒരു നിമിഷം അവർ തന്റെ പഴയ കാലം ഓർത്തു.

മനുവിന്റേ, അതായതു തന്റെ കെട്ടിയവന് നല്ല ബന്തുകൾ ഒക്കെ ഉണ്ട് എന്നറിയാം. പക്ഷേ, എല്ലാരും എവിടെയാണെന്നറിയില്ല. അതിനെങ്ങിനെയാ, ഇങ്ങേരെ കെട്ടുന്ന സമയത്തുള്ള അവസ്ഥ അല്ലെല്ലോ ഇപ്പോൾ. അന്നാണെങ്കിൽ ഇവർക്ക് ആരേയും വേണ്ടായിരുന്നു.

തല വിധി. അല്ലാതെന്തു പറയാൻ. അത്ര വലിയ വീട്ടിൽ അല്ലെങ്കിലും പട്ടിണി കൂടാതെ കഴിഞ്ഞു കൂടാൻ ഉള്ള വക ഒക്കെ വീട്ടിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. ബീ കോം ഫസ്റ്റ് ഇയറിന് പടിക്കുമ്പോൾ ആയിരുന്നു പ്രേമം. പ്രേമം എന്ന് വച്ചാലൊ നായർ് ചെറുക്കനുമായി. അപ്പച്ചനും അമ്മച്ചിയും ആധ്യമൊന്നും അറിഞ്ഞില്ല.

അടുത്തുള്ള റബ്ബർ തോട്ടങ്ങളിൽ വച്ചായിരുന്നു കണ്ടത് മുട്ടുക. ചെക്കൻ മനു എന്ന് വിളിക്കുന്ന മനോഹരൻ. ചുരുണ്ട തല മുടി മേലേക്ക് ചീകി വെച്ച് പാൻറും ഷർട്ടും ഇട്ട് മോട്ടോർ സൈക്കിളിൽ വരുന്ന മനുവിനെ അന്ന് കണ്ടിരുന്നത് ഒരു ഹീറോയെ പോലാണ്. കാരണം അന്ന് സൊന്തമായി മോട്ടോർ സൈക്കിൾ ഉള്ളത് മനുവിനും മനുവിന്റെ ഏട്ടന്മാർക്കും മാത്രം.

അതിന് പല കാരണങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഞങ്ങളുടെ കൊച്ചു ടൗണിലെ ആകെയുള്ള കടകളിൽ മൂന്നെണ്ണം മനുവിന്റെ അച്ചന്റേതാണ്. ഒരു വലിയ തുണി കട, റെഡി മെയിഡ് ഗാർമെന്റ്സിന്റെ കട, അതൊന്നും കൂടാതെ സൊൻണം പണയം വെച്ച് കാശ് കടം കൊടുക്കുന്ന കട. എന്ത് കൊണ്ടും നാട്ടിൽ അറിയപ്പെടുന്നവർ, വലിയ പൈസക്കാർ.

നട്ടുച്ച നേരത്ത് ആരും ഇല്ലാത്ത സമയത്ത് റബ്ബർ മരങ്ങൾക്കിടയിൽ മനുവിന്റെ നെഞ്ചിൽ അമർന്ന് കിടക്കുമ്പോൾ ലോകം വെട്ടി പിടിച്ച സന്തോഷമായിരുന്നു. മനുവിനെ കണ്ണടച്ച് വിശ്വസിച്ചു.

അത് കൊണ്ട് തന്നെ പതിനെട്ട് വയസ്സ് തികയും മുമ്പ് മനു തന്റെ സീൽ പൊട്ടിച്ചു. എന്തൊരു ഉശിരായിരുന്നു മനുവിന്. റബ്ബർ മരങ്ങൾക്ക് താഴെ പുൽ തകിടിൽ മനുവുമായി കെട്ടി മറിയുമ്പോൾ ലോകം മറന്നു.

വീട്ടിൽ അപ്പച്ചനും അമ്മച്ചിയും അറിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും വളരെ വൈകി പോയിരുന്നു. ഒരു കൃസ്ത്യാനി പെണ്ണ് നായത്ത് ചെക്കനെ പ്രേമിക്കുക എന്ന് വെച്ചാൽ. അമ്മച്ചിയും അപ്പച്ചനും എതിർത്തു. അതൊന്നും കൂട്ടാക്കിയില്ല.

ഒരു ദിവസം രാവിലെ ഒരു ജീപ്പ് നിറയെ ആളുകളുമായി മനു വന്നു. അപ്പച്ചന്റേയും അമ്മച്ചിയുടേയും മുന്നിൽ വെച്ച് എന്തെ വിളിച്ചു. ശരിക്കും സിനിമാ സ്റ്റൈലിൽ.

റോസീ, നിനക്ക് എന്തെ ഇഷ്ടമാണോ, എങ്കിൽ ഇപ്പോൾ ഇറങ്ങി വരണം. നിന്നെ ഞാൻ പൊന്നു പോലെ നോക്കാം. ഒരു നായരെ കെട്ടി എന്ന് വെച്ച് ഒന്നും സംഭവിക്കാൻ പോവുന്നില്ല. അന്ന് ആ പ്രേമം വേണ്ടോ എന്ന് വെച്ചാൽ മതിയായിരുന്നു, ചൈതില്ല. എന്നാൽ ഇന്ന് ഇങ്ങനെ അനുഭവിക്കേണ്ടി വരില്ലായിരുന്നു. അതിനെങ്ങിനാ? പ്രേമം തലക്ക് പിടിച്ചു വെട്ടിക്കി നിൽക്കുകയായിരുന്നു.

അപ്പച്ചനേയും അമ്മച്ചിയേയും സൊന്തക്കാരേയുമൊക്കെ ധിക്കരിച്ച് മനുവിന്റെ കൂടെ ഇറങ്ങി. പതിനെട്ട് വയസ്സ് പോലും തികയാത്ത ഞാൻ.

മനുവിന്റെ വീട്ടിലേക്ക് കയറ്റിയില്ല. വാതിൽക്കൽ തന്നെ നിന്നിരുന്നു മനുവിന്റെ അമ്മയും വീട്ടുകാരും. എന്ത് തന്നെ ആയാലും വീട്ടിലേക്ക് കയറ്റില്ല എന്ന് പറഞ്ഞത്. എന്ത് ചെയ്യും? ടൗണിൽ തന്നെ ഒരു കൊച്ചു വിട് വാടകക്കെടുത്തു. ആദ്യമൊക്കെ തെറ്റില്ലായിരുന്നു. വാടക വീടാണെന്ന് മാത്രം, പൈസക്ക് യാതൊരു ബുദ്ധിമുട്ടും ഇല്ലായിരുന്നു. ഒരു വർഷത്തിനുള്ളിൽ മകൾ ജനിച്ചു. പിന്നെയും ഒരു വർഷത്തോളം അത്ര വലിയ വിഷമം ഒന്നും ഇല്ലായിരുന്നു.

മനുവിന് വലിയച്ചനും ബന്തുകളും ഒക്കെ ഉണ്ട് എന്ന് അറിയാമെങ്കിലും അവരൊക്കെ ആരാണ് എവിടെ ആണ് എന്നറിയില്ലായിരുന്നു. അറിയുമെങ്കിലും മനു അവിടെ പോവില്ലായിരുന്നു. കാരണം, മനുവും മനുവിന്റെ വീട്ടുകാരും അവരെ കുറേ കഷ്ടപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതാണ്. അത് കൊണ്ട് അവിടെ പോവാൻ പറ്റില്ല.

അന്നും മനുവിന് കൂടിക്കുന്ന ശിലമുണ്ടായിരുന്നു. പൈസക്കാരല്ലെ. എല്ലാ തെണ്ടി തരവും കൈയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. എല്ലാം അറിഞ്ഞപ്പോൾ വൈകി എന്ന് മാത്രം.

എന്നാൽ പിന്നെയാണ് എല്ലാം തകിടം മറിഞ്ഞത്. അച്ചനോടും അമ്മയോടും വഴക്ക് കൂടി എന്നെ കെട്ടിയത് മൂലം മനുവിനെ വീട്ടിലേക്ക് കയറ്റില്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ കടയിൽ പോവുമായിരുന്നു. പക്ഷേ,

മനുവിന്റെ അച്ചൻ പെട്ടെന്ന് മരിച്ചതും കടകൾ മൂന്നും ഒന്നാന്നായി അടച്ചു പൂട്ടിയതും ആകെ താളം തെറ്റിച്ചു.

മനുവിന് രണ്ടു ഏട്ടന്മാരുണ്ട്. അവരും കെട്ടിയത് അന്യ ജാതിക്കാരി പെൺ കുട്ടികളെ തന്നെ. പക്ഷേ, അവരൊക്കെ കാശ് സമ്പാതിക്കാൻ മിടുകരായിരുന്നു.

എല്ലായിടത്തും കാണുന്ന പോലെ, എല്ലാം നശിക്കാൻ തുടങ്ങിയാൽ ആണുങ്ങൾ കുടി തുടങ്ങും എന്ന് പറയില്ലെ, മനുവിന്റെ കുടി കൂടുതലായി. വിദേശ മധ്യത്തിൽ നിന്ന് പട്ട ചാരായത്തിലേക്ക് മാറി എന്ന് മാത്രം. വീട്ടിലേക്ക് വരുമാനം ഇല്ല എന്ന് മാത്രമല്ല, എന്നും കുടിച്ച് കൊണ്ടുള്ള വരവ്. വീട്ടിൽ ഒരു കൊച്ചു കുട്ടി ഉണ്ട് എന്ന് പോലും ചിന്തിക്കാറില്ല.

പിന്നെ എല്ലായിടത്തും കാണുന്ന പോലെ, തെറി വിളി, അടി, തൊഴി, ഇതൊക്കെ പതിവായി. ആധ്യമൊക്കെ ഞാൻ സഹിച്ചു. പിന്നെ ഞാനും തെറി വിളിക്കാനും തിരിച്ച് അടിക്കാനും തുടങ്ങി.

എന്ത് ചെയ്യും? എനിക്ക് വയസ്സ് ഇരുപതേ ആയുള്ളൂ. ഇപ്പോൾ തന്നെ ഇങ്ങിനെ ആയാൽ ഇനി ജീവിതം എത്ര ബാക്കി കിടക്കുന്നു.

ആധ്യമൊക്കെ പുറമേ നിന്ന് കുടിച്ചായിരുന്നു വീട്ടിൽ വരിക. പിന്നെ അത്, വീട്ടിൽ വന്നിട്ടും പതിവായി. ഒരിക്കൽ കുടിക്കാൻ കുട്ടിന് ഒരാൾ കുടി ഉണ്ടായിരുന്നു. കുടി കഴിഞ്ഞു മനു ബോതമില്ലാതെ നല്ല ഉറക്കമായി. ഞാൻ റൂമിൽ തന്നെ ഒരു കോണിൽ തലയും കുനിച്ചിരുന്നു എന്റെ വിധിയെ പഴിച്ചു.

അങ്ങിനെ ഇരിക്കുന്ന സമയത്ത് എന്റെ തോളിൽ കൈ അമർന്നതും, എന്നെ വലിച്ചു നിലത്തു കിടത്തിയതും പെട്ടെന്നായിരുന്നു. എന്തെങ്കിലും ചിന്തിക്കാൻ കഴിയുന്നതിന് മുമ്പ് മനുവിന്റെ കൂടെ വന്നവൻ എന്നെ അടിയിലാക്കി കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ആധ്യമൊക്കെ എതിർക്കാൻ ഞാൻ ഒരു ശ്രമം നടത്തി. പിന്നെ വിചാരിച്ചു, അത് കൊണ്ട് വലിയ കാര്യമൊന്നുമില്ലെന്ന്. ഇരുപത് വയസായ എനിക്ക് സുഖിക്കണ്ടേ. മാത്രമല്ല, ഇന്ന് എതിർക്കാം, നാളെയൊ? നാളെയും ഇത് തന്നെ ആവില്ലെ അവസ്ഥ.

അയാളുടെ ബലിഷ്ടമായ കരങ്ങളിൽ ഞാൻ അമർന്ന് പോയി. പേരും നാളുമൊന്നും അറിയില്ല, ഇത് വരെ കണ്ടിട്ടുമില്ല. എന്റെ മുഖത്തും ചുണ്ടിലുമെല്ലാം അയാളുടെ പരുക്കൻ ചുണ്ടുകൾ ഓടി നടന്നു. അയാളുടെ വായിൽ നിന്ന് സിഗറിറ്റിന്റേയും വാറ്റ് ചാരായത്തിന്റേയും മണം എന്റെ മുക്കിലടിച്ചു.

അയാൾക്ക് ഒന്നിനും ക്ഷമയുണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്റെ ബ്ലൗസിന്റെ ബട്ടൺ ഊരുകയല്ല, വലിച്ചു പൊട്ടിക്കുകയായിരുന്നു. ബ്രാക്ക് മുകളിലൂടെ എന്റെ മുലകൾ കശക്കി തെരിച്ചു. ബ്രാ വലിച്ചു മുലകൾക്ക് മേലെ കയറ്റി വെച്ച് അയാൾ മുലകൾ ചപ്പാൻ തുടങ്ങി. മുലകളിൽ ഉമ്മ വക്കുകയും മുല തട്ടുകൾ കുടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് കണ്ട് എന്റെ മുലകൾ കടിച്ചു തിന്നുന്നത് പോലെ തോന്നി എനിക്ക്.

സാരിയുടെ കുത്തും പാവാടയുടെ കെട്ടുമെല്ലാം ഒരു വലിക്ക് ഊരി. എന്റെ കാലിന്റെ ഇടയിൽ ഇരുന്ന് എന്റെ പൂർ ചപ്പി വലിക്കാൻ തുടങ്ങി. പൂടയൊന്നും അയാൾക്ക് ഒരു പ്രശ്നമല്ലെന്ന് തോന്നുന്നു. വല്ലാത്തൊരു പരുക്കൻ നാവ് തന്നെ അയാളുടെ. അയാൾ പുറം ചപ്പുംതോറും ഞാൻ എന്റെ കാലുകൾ വിടർത്തി. എന്റെ പുറം കത്തുമെല്ലാം അയാൾ ചപ്പി വലിച്ചു.

അയാൾ ഒരു കൈ കുത്തി നിന്ന് അയാളുടെ മുണ്ട് ഊരി, അരയിലെ അണ്ടർ വെയർ ഊരി, കരി മുർഖനെ പോലെ നീണ്ടു തുങ്ങി കിടന്നിരുന്ന കുണ്ണ കയ്യിൽ വെച്ച് ഉഴിഞ്ഞു. എന്റെ പൂർ തടത്തിൽ ഒന്ന് ഉരച്ചു ഒരു തള്ളു തന്നു. എന്റെ നല്ല ജീവൻ പോയി. ഞാൻ അലറി വിളിച്ചു പോയി.

അതൊന്നും അങ്ങേയ്ക്ക് കേട്ടില്ലെന്ന് തോന്നുന്നു. എന്റെ മൂലകൾ രണ്ടും പിടിച്ചു ആഞ്ഞു പണ്ണുകയായിരുന്നു. എന്റെ പൂറ് പൊളിഞ്ഞു പോവുമെന്ന് തോന്നി. എന്റെ അടി വയറും തകർത്തു ഗർഭ പാത്രത്തിൽ എത്തുമോ എന്നായിരുന്നു എന്റെ സംശയം. തൊട്ടപ്പുറത്ത് മനുവേട്ടൻ ബോതമില്ലാതെ കിടക്കുന്നു. ഇവിടെ അങ്ങേയുടെ കൂട്ടുകാരൻ എന്റെ മേലെ കാമ ബ്രാന്ത് തീർക്കുന്നു.

എന്തെല്ലാം ആഗ്രഹിച്ചു ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെ ഇറങ്ങി പോന്നതാണ് ഞാൻ. അയാളുടെ കുണ്ണ ഇട തടവിലാതെ എന്റെ പൂറ്റിൽ താണ്ടവമാടി കൊണ്ടിരുന്നു. എന്റെ അടി വയറും ഇടുപ്പും പുറവുമെല്ലാം പൊട്ടി പൊളിയുന്ന വേധന. ഞാൻ അയാളുടെ നെഞ്ചിൽ കൈകൾ അമർത്തി. ജീവിതത്തിൽ ഇന്ന് വരെ പണ്ണാത്ത പോലായിരുന്നു അയാളുടെ താണ്ടവം. അയാളുടെ കരി മുൾപ്പലൻ എന്റെ പൂറ്റിൽ എല്ലാ ശക്തിയോടേയും ഇറങ്ങി കയറി കൊണ്ടിരുന്നു.

പത്തു മിനിറ്റ് നേരത്തെ താണ്ടവം. അയാളുടെ കുണ്ണയിൽ നിന്ന് പാല് ചിറ്റി. എന്റെ പൂറ് നിറഞ്ഞു കവിഞ്ഞൊഴുകി. എല്ലാം കഴിഞ്ഞു അയാൾ വേഷം മാറി സ്ഥലം വിട്ടു. അടി വയറ്റിൽ ചവിട്ടു കിട്ടിയ പോലെ ഞാൻ മലർന്ന് കിടന്നു. അതൊരു തുടക്കമായിരുന്നു.

ഇപ്പോൾ തനിക്ക് വയസ്സ് 38. കഴിഞ്ഞ ഇരുപതു വർഷം എത്രയോ പേർക്ക് സ്വായം കാഴ്ച വച്ചു. ആധുനികവും മനുവേട്ടന് ഇതു അറിയില്ലായിരുന്നു. അതില്ലെങ്കിൽ തനിക്ക് ജീവിക്കാൻ ആവില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല, കുടുംബം പട്ടിണിയാവുമെന്ന് വരെയായി.

മനുവേട്ടനാണെങ്കിൽ കുടിക്കാതെ ഒരു ദിവസം പോലും ഇരിക്കാൻ വയ്യാതായി. അപ്പോൾ ഞാൻ തന്നെ ഒരു വഴി കണ്ടു പിടിച്ചു. അദ്ദേഹത്തെ കുടിക്കാൻ കൊടുത്തു ഉറക്കുക, എന്നിട്ട് തന്റെ കാര്യം സാധിക്കുക. മനുവേട്ടൻ അറിഞ്ഞു വന്നപ്പോഴേക്കും എല്ലാം കൈ വിട്ടു പോയിരുന്നു. പിന്നെ അങ്ങേയ്ക്ക് കണ്ടില്ലെന്ന് നടിച്ചു. എങ്ങിനെയോ അങ്ങേരെ കൊണ്ട് ഇനി ഒന്നിനും കൊള്ളില്ല. കുടിച്ചു കുവ് വാടിയ അങ്ങേയ്ക്ക് ഇനി എന്തോ കൊണ്ടാത്താന?

അതിനിടക്കാണ് അടുത്തുള്ള സർക്കാർ ആശുപത്രിയിൽ തുപ്പ് കാരിയായി ജോലി കിട്ടിയത്. അതു കൊണ്ട് കുടുംബം കുറച്ചൊക്കെ രക്ഷപ്പെട്ടു എന്നു വേണമെങ്കിൽ പറയാം. എന്നാലും പഴയതൊന്നും തിരിച്ചു കിട്ടുകയുമില്ല, പഴയകാല ചരിത്രം തന്നെ അറിയുന്നവർ മറക്കുകയുമില്ല. ഇപ്പോഴും ഇതു തുടരുന്നു.

മകൾ കല, പടിഞ്ഞം കഴിഞ്ഞു. ഞാൻ ചെറുപ്പത്തിൽ എങ്ങിനെ ഇരുന്നിരുന്നുവോ അതു പോലെ തന്നെ. ആര്യ കണ്ടാലും കൊതിക്കും. അവളെ കാണുമ്പോൾ ചെറിയൊരു വിഷമം ഉണ്ട്. ആരെങ്കിലും കൈ വച്ചാൽ പിന്നെ പറഞ്ഞിട്ട് കാര്യമില്ല. പക്ഷേ, പോക്ക് കണ്ടിട്ട് തന്റെ ഗതി തന്നെയോ. അവളുടേയും ഇതു വരെ ആരുടേയും കണ്ണിൽ പെടാതെ വളർത്തി.

എന്റെ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും കലക്കിയാം. ആധുനികമായി അവൾ എന്നെ കൈയോടെ പിടിച്ചത്, അവൾ ഒരു ദിവസം സ്കൂളിൽ നിന്ന് നേരത്തെ വന്ന ദിവസമാണ്. അവൾ വന്നത് ആരും ആറിഞ്ഞില്ല. മനുവേട്ടന്റെ കൂടെ അല്ലെങ്കിൽ ചിലർ ജോലി ചെയ്യുന്ന ഒരുത്തനുമായി അടിച്ചു തകർക്കുകയായിരുന്നു. അങ്ങേയുടെ താണ്ടവം കഴിഞ്ഞു പോയിട്ടും ഞാൻ എഴുന്നേൽക്കാതെ മലർന്ന് കിടന്നു. ദേഹത്തു് ഒരു തുണി പോലുമില്ലാതെ. കല തൊട്ടു മുന്നിൽ വന്നു അലറി വിളിച്ചപ്പോഴാണ് ചാടി എഴുന്നേട്ടത്. അവളെ പറഞ്ഞു മനസിലാക്കാൻ വളരെ പണി പെട്ടു. പിന്നെ എന്തു കണ്ടാലും അവൾ എതിർക്കാതായി. ഒരു പക്ഷേ, കാര്യ വിവരം വന്നു കാണും. അല്ലെങ്കിൽ വിധിയെ ശപിച്ചു അടങ്ങി കഴിയുകയാവാം.

മനുവേട്ടന്റെ സ്വന്തം അന്തരം ബന്ധുക്കൾ ആരും ഇന്ന് വരെ അന്വേഷിച്ചു വന്നിട്ടില്ല. ഇന്നിതാ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വലിയച്ചന്റെ മകൻ വന്നിരിക്കുന്നു. റോസി കുറ്റിയടിച്ച പോലെ ചുവരിൽ ചാരി നിന്നു.

പിറ്റേ ദിവസം രാവിലെ എഴുന്നേറ്റു കൂളി കഴിഞ്ഞ് വെറുതെ മുറിയിൽ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു കല. വാതിലിൽ മുട്ട് കേട്ട് വാതിൽ കുറച്ച് തുറന്ന് നോക്കി. മുറിയിൽ വിനയൻ. കല വാതിൽ തുറന്നു, വിനയൻ അകത്ത് കയറി.

വിനയൻ പ്ലാസ്റ്റിക് കസാരയിൽ ഇരുന്നു, കല ജനലും ചാരി വിനയന്റ് നേരെ നോക്കി ചാരി ഇരുന്നു.

അമ്മയില്ലെ?

ഇല്ല. ആശുപത്രിയിൽ തുത്തു വാരാൻ പോയിരിക്കുന്നു.

ഇന്നലെ ഒന്നും പറയാനുള്ള അവസ്ഥയിലായിരുന്നില്ല ഞാൻ. അത് കൊണ്ടാണ് ഒന്നും പറയാതെ പോയത്. വിനയൻ മുഖവുര കൂടാതെ പറഞ്ഞു.

അത് സാരല്ല. എനിക്കറിയാം. ഇന്നലെ അതെല്ലാം കേട്ടപ്പോൾ ഷോക്കായി കാണുമെന്ന്. എന്നിട്ടെന്ത് തീരുമാനിച്ചു? എന്നെ സഹായിക്കുമോ അതോ?

ഞാൻ സഹായിക്കാം.

അത് കേട്ടതും അവൾ ഒരു മിന്നൽ പോലെ വിനയന്റെ അടുത്തെത്തിയതും അവനെ കെട്ടി പിടിച്ചു രണ്ടു കവിളിലും ഉമ്മ വച്ചതും ഒരുമിച്ചായിരുന്നു. വിനയൻ തീരെ പ്രതീക്ഷിച്ചില്ല അത്.

വിനയൻ അവളെ പിടിച്ചു മാറ്റി. ഞാൻ ഇതൊന്നും പ്രതീക്ഷിച്ചില്ല, സഹായിക്കാം എന്ന് പറഞ്ഞത്. എന്റെ സൊന്തം ഏട്ടനല്ലെങ്കിലും, മനുവേട്ടൻ എനിക്കു ഏട്ടനെ പോലെ ആണല്ലോ. മനുവേട്ടന്റെ മകളെ സഹായിക്കേണ്ടത് എന്റെ കടമ അല്ലെ. കലക്ക് ഇഷ്ടമുള്ളത് പടിക്കാം. ജോലി കിട്ടുന്നത് വരെ ഞാൻ സഹായിക്കാം. അതിന് എനിക്കു ഒന്നും തരണ്ട.

അങ്ങിനെ ഒരു സഹായം എനിക്കു വേണ്ടകിലോ?

ഒന്നും അറിയാത്ത പോലെ വിനയൻ മിഴിച്ചിരുന്നു.

നോക്കൂ, ഇന്നലെ രാത്രി ഒരു വിധത്തിലാണ് ഞാൻ രക്ഷപ്പെട്ടത്. രാത്രി അച്ചനെ കുടിപ്പിച്ച് ബോതം കെടുത്തി, അമ്മയുമായി കളിച്ചവന്റ് പിന്നെ എന്നേയും വേണമെന്ന്. എങ്ങിനെ രക്ഷപ്പെട്ടു എന്ന് എനിക്കു മാത്രമെ അറിയൂ. എന്നും അത് പോലെ രക്ഷപ്പെടാൻ എനിക്കാവില്ല.

ഞാൻ ഇന്നലെ പറഞ്ഞില്ലെ ആധ്യം തന്നെ ഒരു കള്ളു കുടിയന്റേയും തെമ്മാടികളുടേയും കൂടെ എനിക്കു കിടക്കണ്ട എന്ന്. കല വിനയന്റെ തോളിൽ പിടിച്ചമർത്തി.

കലേ, നമ്മൾ തമ്മിൽ ഉള്ള ബന്തം എന്താണെന്നറിയുമോ, നിനക്കു?

ബന്തം. മൈരാണു ബന്തം. എനിക്കു കേൾക്കണ്ട ഒരു ബന്തവും. എന്നെ ഉണ്ടാക്കിയ തന്ത നോക്കി ഇരിക്കുമ്പോഴാണ് പല പുരി മക്കളും എന്നെ കയറി പിടിക്കാൻ വരുന്നത് അറിയുമോ? അവരു് ഓസിന്റ് കൊടുക്കുന്ന പട്ട ചാരായം കുടിച്ചു നോക്കി ഇരിക്കുകയല്ലാതെ ഒന്ന് തടയാൻ പോലും എന്റെ അച്ചൻ ശ്രമിച്ചിട്ടില്ല. ആ തന്തക്കില്ലാത്ത ചൂടൊന്നും അയാളുടെ സൊന്തമല്ലാത്ത അനിയന്റ് വേണ്ട.

ബീ കോ. ഫസ്റ്റ് ക്ലാസ്സിൽ പാസ്സായ ഒരു കൊച്ചു പെണ്ണു് ഇത്തരത്തിൽ തറ വർത്തമാനവും പുര തെറിയും പറയുന്നത് കേട്ടു് വിനയൻ അന്തിച്ചിരുന്നു.

വിനയൻ നോക്കി ഇരിക്കെ, കല വാതിൽ അടച്ച് കുറ്റിയിട്ടു, ജനൽ അടച്ചു, എന്നിട്ട് വിനയൻറെ മടിയിൽ കയറി ഇരുന്നു.

നോക്കു് വിനയേട്ട, വിനയേട്ടൻ ഇപ്പോൾ എന്താ ചിന്തിക്കുന്നതു് എന്നു് എനിക്കറിയാം. ഞാൻ എങ്ങിനെ ഇത്രയും തറ ആയി സംസാരിക്കുന്നതു് എന്നല്ല. ഞാൻ എന്നും കേൾക്കുന്നതാണു് ഇത്തരത്തിലുള്ള തെരികൾ. കുടിച്ച് കുത്താടി പലരും അമ്മയെ പറയുന്നതും, പിന്നെ അമ്മയും അച്ഛനും തമ്മിൽ പറയുന്നതുമൊക്കെ ഇത്തരത്തിലുള്ള ഭാഷ ആണു്.

കല വിനയൻറെ മടിയിൽ കയറി ഇരുന്നു വലതു് കൈ അവൻറെ തോളിലൂടെ കൈയിട്ടു. വിനയൻറെ കവിളിൽ തൻറെ കവിൾ അമർത്തി. വിനയനു് അവളോടു് സഹതാപമാണു് തോന്നിയതു്. കുടിയാൽ ഇരുപതു് വയസ്സു് കാണും. ജീവിക്കുന്ന സാഹചര്യം ഇത്ര വൃത്തി കെട്ടതായിട്ടും ഇവൾക്കു് അതിൽ ചേരാൻ മനസില്ല.

വിനയൻ ചിന്തിച്ചിരിക്കുന്നതു് കണ്ടു് കല അവൻറെ മുഖത്തു് നോക്കി ആ കവിളുകളിൽ ഒരു ഉമ്മ കൊടുത്തു, പിന്നെ ആ ചുണ്ടുകളിൽ. വിനയൻറെ ചുണ്ടുകൾ കല പതിയെ കടിച്ചു. വിനയൻറെ നെറ്റിയിലും, കണ്ണിലും മുക്കിലും ചെവിയിലും കവിളിലും എന്നു് വേണ്ട, അവൻറെ മുഖത്താകെ കലയുടെ ചുണ്ടുകൾ അരിച്ചു് നടന്നു. എന്നിട്ടും അനങ്ങാനാവതെ ഇരിക്കാനെ വിനയനു് കഴിഞ്ഞുള്ളു.

കല എഴുന്നേട്ടു് വിനയൻറെ ടീ ഷർട്ട് തലയിലൂടെ വലിച്ചുരി, പിന്നാലെ അവൻറെ ബനിയനും.

പിന്നെ സ്വായം തൻറെ ഷർട്ട് ഊരി താഴെയിട്ടു, പിന്നാലെ സ്കെർട്ടും. ആ കാഴ്ച കണ്ട വിനയൻ അവളുടെ ദേഹത്തേക്കു് തന്നെ കണ്ണടക്കാതെ നോക്കി ഇരുന്നു. എന്തൊരു അഴകാണു് ഇവൾക്കു് ദൈവം കൊടുത്തിരിക്കുന്നതു്. അഴിച്ചിട്ടിരുന്ന തലമുടി അവൾ കെട്ടി വച്ചു.

കൊത്തി വച്ച ശിൽപ്പം പോലെ നിൽക്കുന്ന കലയെ കണ്ടു് വിനയൻറെ ശ്വാസം നിലച്ചു. നിറം മങ്ങിയ വെളുത്ത ബ്രായും നരച്ചു് കീറി തുടങ്ങിയ പാൻറ്റിയുമിട്ടു് നിൽക്കുന്ന അവളെ അധിക നേരം നോക്കി നിൽക്കാൻ വിനയനായില്ല.

കല പതിയെ വിനയൻറെ മുന്നിൽ വന്നിരുന്നു, വിനയൻറെ ജീൻസിൻറെ ബട്ടൺ ഊരി, ജെട്ടി ഊരി രണ്ടും വലിച്ചു് താഴെയിട്ടു. വിനയൻറെ കൈക്കു് പിടിച്ചു് വെറും തറയിൽ കിടത്തി. മലർന്നു് കിടക്കുന്ന വിനയൻറെ മേലെ കയറി അവൻറെ ഇരു കൈകളും പിടിച്ചമർത്തി, വിനയൻറെ നെഞ്ചിൽ ഉമ്മ വച്ചു. അവൻറെ ചെറിയ മുല ഞട്ടുകൾ അവൾ പതിയെ കടിച്ചു. അവൻറെ നെഞ്ചിലൂടെ അവളുടെ ചുണ്ടുകൾ വയറിവെത്തി. വിനയൻറെ പൊക്കിളിൽ ഉമ്മ വച്ചു് കല താഴേക്കിറങ്ങി.

വിനയൻറെ കൂണ്ണ അതിൻറെ വിശ്വരൂപം കാണിച്ചു് നിന്നു് തലയാട്ടുന്നു. കൂണ്ണയുടെ തൊലി ഉരിഞ്ഞു് പകുതിയിൽ വച്ചു് നിൽക്കുന്നു. അതിൻറെ ഒറ്റക്കണ്ണിൽ നിന്നു് പശ ഒലിക്കും പോലെ വെള്ളം ഒലിക്കുന്നു.

കല വിനയൻറെ കൂണ്ണയിൽ പിടിച്ചു് ഉമ്മ വച്ചു. ഒരു കൈ കൊണ്ടു് കൂണ്ണ പിടിച്ചു് അവൻറെ മണികൾ പിടിച്ചമർത്തി, തുടയിലൂടെ അവളുടെ ചുണ്ടുകൾ ഓടിച്ചു.

ഇനിയും അവളെ കൊണ്ടു് ചെയ്യിക്കുന്നതു് കഷ്ടമാണെന്നു് തോന്നിയതിനാലാവാം വിനയൻ അവളെ പിടിച്ചു് തൻറെ മേലേക്കു് കയറ്റി. അവളെ കെട്ടി പിടിച്ചു് ഉമ്മ വച്ചു. കലയെ തറയിൽ മലർത്തി കിടത്തി, അവളുടെ ചുണ്ടിൽ ഉമ്മ വച്ചു, അവളുടെ കണ്ണിലും കവിളിലുമെല്ലാം അവൻ വളരെ പതിയെ, സ്നേഹത്തോടെ ഉമ്മ വച്ചു.

അവളുടെ ബ്രാ വിനയൻ പതിയെ ഊരി. ആ മുലകൾ കണ്ടു് ഒരു നിമിഷം അവൻ നോക്കി കിടന്നു. ഇതാണു് മുലകൾ. ഒരൽപ്പം പോലും ഇടിയാത്ത, കൈയിലൊതുങ്ങാത്ത, നല്ല ഷേപ്പുള്ള മുലകൾ,

എന്തൊരു ചന്തം. അതിന്റെ നടുവിലായി ചെറിയ കറുത്ത മൂല ഞട്ടുകൾ. വളരെ പതുക്കെ ആ മൂലകളിൽ അവൻ മാറി മാറി ഉമ്മ വച്ചു. രണ്ടു മൂലകളും പതിയെ തടവി, ചെറിയ മൂല ഞട്ടുകൾ ചൂണ്ടുകൾ കൊണ്ടു വലിച്ചു പിടിച്ചു.

അവന്റെ ഓരോ പ്രവൃത്തിയും അവളെ രോമാഞ്ചം കൊള്ളിച്ചു. അവളുടെ ദേഹത്തെ ഓരോ രോമവും എഴുന്നേൽക്കുന്ന പോലെ തോന്നി കലക്കു്. ഇതാണ് സ്നേഹത്തോടടുത്തുള്ള കളി. അല്ലാതെ കള്ളും ചാരായവും കുടിച്ചു് പെണ്ണിനെ കാണുമ്പോഴേക്കും ആർത്തി പൂണ്ടു് ചാടി വീഴുകയല്ല ചെയ്യേണ്ടതു്. ആധ്യമായിട്ടാണ് ഒരു പുരുഷൻ തന്റെ ദേഹത്തു് തൊടുന്നതെങ്കിലും ഇത്രയൊക്കെ കല പടിച്ചു് വെച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

കലയുടെ രണ്ടു് അമൃതു് കുമ്പങ്ങളും വിനയൻ ഇരു കൈകൾ കൊണ്ടും താലോലിച്ചു. എത്ര ഉമ്മ വെച്ചിട്ടും മതിയാവുന്നില്ല, എത്ര പിടിച്ചു് കശക്കിയിട്ടും, മൂല ഞട്ടുകൾ വായിലിട്ടു് ഉറിഞ്ചിയിട്ടും മതിയാവുന്നില്ല.

വിനയൻ അവളുടെ മിനുസമുള്ള വയറിലും അടി വയറിലും ഉമ്മ വെച്ചു. അവളുടെ നരച്ചു് തുടങ്ങിയ കറുത്ത പാൻറ്റി വലിച്ചു് താഴേക്കിറക്കി. അവളുടെ ഉയർന്ന പൂർ തടത്തിൽ ജീവിതത്തിൽ ഒരിക്കലും വടിക്കാത്ത പൂട. കറുത്തു് ചുരുണ്ട മുടിയിഴകൾ. വിനയൻ കലയുടെ പൂർ തടത്തിൽ മുഖം അമർത്തി. കല സ്നേഹത്തോടെ അവന്റെ തല പൂർ തടത്തിലേക്കു് അമർത്തി പിടിച്ചു.

അവളുടെ പുറിതൾ വിടർത്തി പൂർ ചൂണ്ടുകളിൽ ഉമ്മ വെച്ചു്, പൂർ ചാലിൽ നക്കി, കന്തു് വായിലിട്ടു് ഉറിഞ്ചി. കല കാലുകൾ വിടർത്തുകയും അകത്തുകയും ചൈതു് കൊണ്ടിരുന്നു. കലയുടെ പൂട വകഞ്ഞു് മാറ്റി, കന്തിനു് തൊട്ടു് മേലെയുള്ള നാലണ വട്ടത്തിലുള്ള സ്ഥലത്തു് നാവു് കൊണ്ടു് സ്പീടിൽ നക്കാൻ തുടങ്ങി. കലയുടെ ചന്തികൾ അവൾ അറിയാതെ തന്നെ വായുവിൽ പൊങ്ങി നിന്നു.

കലയുടെ മൂക്കലും മുളലും ഉച്ചത്തിലായി. വിനയൻ ശരിക്കും അവളുടെ പൂർ ചപ്പി വലിക്കുകയായിരുന്നു. അവളെ പോലെ തന്നെ അവളുടെ സുന്ദരി പൂറും. വിനയൻ ചപ്പി വലിക്കുംതോറും അതിൽ നിന്നു് തേൻ ചുരത്തി കൊണ്ടിരുന്നു. എത്ര നേരം അവളുടെ പൂർ നക്കി കൊടുത്തു എന്നറിയില്ല, അവളുടെ പുറ്റിൽ നിന്നു് ചൂടു വെള്ളം അവന്റെ വായിലേക്കു് ചീറ്റി. ആധ്യമായി തന്റെ പൂർ ചുരത്തിയിരിക്കുന്നു. സ്വാർഗ്ഗീയ സുഖം തന്നെ. കല കൈകൾ രണ്ടും സ്വാന്തം തലയിൽ അമർത്തി മലർന്നു് കിടന്നു. എന്തൊരു സുഖം.

അവളുടെ പുറ്റിലെ ഓരോ തുള്ളി തേനും നക്കിയെടുത്തു് വിനയൻ എഴുന്നേറ്റു. അവളുടെ അരികിൽ ചേർന്നു് കിടന്നു് ഒരു കാൽ അവളുടെ തുടയിൽ കയറ്റി വെച്ചു.

കലൈ?

ഹ്ം.

ഇന്നലെ വരെ നീ എല്ലാം കെട്ടി പിടിച്ചിരുന്നു. ഒരാൾക്കും തൊടാൻ കൊടുത്തില്ല. എന്നാൽ ഇന്നലെ കണ്ടു് മുട്ടിയ എന്നെ നീ എങ്ങിനെ ഇത്ര പെട്ടെന്നു് കണ്ണടച്ചു് വിശ്വസിച്ചു?

കല വിനയനെ നെഞ്ചിലേക്കു് അടുപ്പിച്ചു. അതോ, കണ്ട ഉടനെ തന്നെ എന്തോ ഒരു അടുപ്പം തോന്നി. പിന്നെ, ഉള്ളിൽ നിന്നു് ആരോ പറയുന്ന പോലെ, വിശ്വസിക്കാം, എന്ന്.

വിനയൻ അവളുടെ ചൂണ്ടിൽ ഉമ്മ വെച്ചു.

ഇവിടെ നിന്നു് രക്ഷപ്പെടാൻ എന്നെ സഹായിക്കുമോ? അവൾ വിനയനെ കെട്ടി പിടിച്ചു് കൊണ്ടു് ചോതിച്ചു.

ഹ്ദ്. വിനയൻ മുളി.

വിനയൻ അവളെ വീണ്ടും കെട്ടി പിടിച്ചു. കല കൈകൾ നീട്ടി വിനയന്റെ കയ്യിൽ കയറി പിടിച്ചു.

ഇത് എന്റെ ഉള്ളിൽ കയറ്റാറായില്ലെ?

ഇന്ന് വേണോ?

ഹ്ദ് വേണം. ഉദ്ഘാടനം ഇന്ന് തന്നെ ആയിക്കോട്ടെ. ഇനി അത് ബാക്കി വക്കണ്ട. ഒരു സൊപ്ന ലോകത്തിൽ എന്ന പോലായിരുന്നു അവളുടെ സംസാരം.

വിനയൻ പിന്നെ വൈകിയില്ല. അവളുടെ കാലുകൾക്കിടയിൽ കയറി കയ്യിൽ കൈയിലെടുത്തു. കല കാലുകൾ നന്നായി വിടർത്തി. വിനയൻ കയ്യിൽ അവളുടെ പൂർ തുളയിൽ വെച്ച് ഉറച്ചു, പിന്നെ പതിയെ തള്ളാൻ തുടങ്ങി.

കല ചുണ്ടുകൾ കടിച്ചു പിടിച്ചു. ജീവൻ പോവുന്ന വേധന. പൂർ കീറി പോവുന്ന പോലെ. വിനയൻ കയ്യിൽ ഉറച്ചു വീണ്ടും പതിയെ തള്ളാൻ തുടങ്ങി. കലയുടെ ദേഹത്ത് കമിഴ്ന്നു കിടന്നു വിനയൻ പതിയെ പണ്ണി. അവളുടെ കണ്ണിൽ നിന്ന് ഒലിച്ച കണ്ണീർ കവിളിലൂടെ ഒലിച്ചിറങ്ങി.

വിനയൻ കലയുടെ മുലകൾ നന്നായി പിടിച്ചമർത്തി, മുല ഞട്ടുകൾ വിരലുകൾക്കിടയിലിട്ട് ഞരടി. മുല ഞട്ടുകൾ ഞരടുന്നതിനനുസരിച്ച് കല കാലുകൾ വിടർത്തി, കയ്യിലെ കഴിയുന്നത്ര ഉള്ളിലേക്ക് കയറ്റി കൊണ്ടിരുന്നു.

ആധുത വേധന മാറിയതും പണ്ണൽ വളരെ സുഖമുള്ളതായി കലക്ക്. പൂർ ചുരത്തുന്നതിനനുസരിച്ച് പണ്ണലിന്റെ താളം മാറി. കയ്യിൽ സുഖമായി കയറി ഇറങ്ങാൻ തുടങ്ങി. കല വിനയനെ തന്റെ മാറിലേക്ക് അമർത്തി പിടിച്ചു. എല്ലാ ചിന്തകളെയും മനസിൽ നിന്നകത്തി. കണ്ണടച്ച് കിടന്നു സൊപ്നം മനസിൽ കണ്ടു. അതേ, കല ശരിക്കും സൊപ്നഗീയ സുഖം അനുഭവിക്കുകയായിരുന്നു. അപ്പപ്പൻ താടി പോലെ പറന്ന് ഉയരുന്ന പോലെ. അത്ര നല്ല രസത്തിലായിരുന്നു വിനയൻ പണ്ണി കൊണ്ടിരുന്നതത്. ഇടക്ക് സ്പീട് കുട്ടിയും കുറച്ചും, ഇടക്ക് ഉറിയും വീണ്ടും കയറ്റിയും, കലയെ ശരിക്കും സൊപ്നം കാണിച്ചു.

തന്റെ പൂർ ഇട തടിവില്ലാതെ ചുരത്തുന്നതു അവൾ അറിഞ്ഞു. ഇന്നലെ, ഇന്ന് നാളെ, എല്ലാം മരണം. മനസിൽ ഇപ്പോൾ മാത്രം. സൊപ്നം കാണുന്ന ഈ നിമിഷം മാത്രം.

വിനയൻ കലയുടെ കൈകൾക്കിടയിലൂടെ കൈയിട്ട് അവളുടെ തോളിൽ പിടിച്ചു പണ്ണലിന് സ്പീട് കുട്ടി. ഇനിയും പിടിച്ചു നിൽക്കാൻ വയ്യ. അടി വയർ കനക്കുന്നു, കയ്യിൽ പൂരിനുള്ളിൽ ബലം വക്കുന്നു, പൊട്ടാൻ ഒരു നിമിഷം മാത്രം, വിനയൻ കയ്യിൽ ഉറച്ചു, കാൽ ഭാഗത്തോളം ചോര പാടുകൾ നിറഞ്ഞ കയ്യിൽ കൈയിൽ കൊടുത്തു. കല ഒന്ന് ഉഴിഞ്ഞു, അവളുടെ കൈയിലേക്ക് അവന്റെ കയ്യിൽ ചീറ്റി.

കലയുടെ കൈയിൽ കിടന്നു കയ്യിൽ ഞട്ടി വിറച്ചു. ഓരോ പ്രാവശ്യം വെട്ടി വിറക്കുമ്പോഴും അവന്റെ കയ്യിൽ നിന്ന് വെളുത്ത പശ പോലെയുള്ള പാലു് ചീറ്റി കൊണ്ടിരുന്നു.

അവസാന തുള്ളി പൂർത്ത് പോയിട്ടും അവൾ അതിന്ന് പിടി വിട്ടില്ല. കുറേ നേരം വിനയനെ കെട്ടി പിടിച്ചു കിടന്നു കല എഴുന്നേറ്റു. മുറിയിൽ ഒരു കോണിൽ കിടന്നിരുന്ന പഴയ തൂണി എടുത്ത് അവൾ നിലം തുടച്ചു. പിന്നെ തൂണിയൊന്നും ഉടുക്കാതെ അടുക്കളയിൽ പോയി. കുറച്ചു കഴിഞ്ഞ് രണ്ട് കുപ്പി ഗ്ലാസിൽ അവൾ കട്ടൻ ചായയുമായെത്തി. അവളുടെ ആ വരവ് വിനയനെ വീണ്ടും കമ്പിയാക്കി.

ദേഹത്തു് തുണിയുടെ ഒരംശം പോലും ഇല്ലാതെ, ശരിക്കും കൊത്തി വെച്ച ശില്പം പോലെയുള്ള അവളെ കണ്ടതും വിനയൻ എഴുന്നേറ്റിരുന്നു. അവളുടെ പേരു പോലെ തന്നെ ഇത്രയും നല്ല ഷേപ്പുള്ള ഒരു ബോഡി കാണുക, അസാധ്യം.

കലയുടെ കൈയിൽ നിന്നു് ഗ്ലാസുകൾ വാങ്ങി നിലത്തു് വെച്ചു് വിനയൻ അവളുടെ മുന്നിൽ കൂട്ടു കൂത്തി നിന്നു. കലയുടെ അരയിലൂടെ കൈയിട്ടു് അവളുടെ കാലുകൾക്കിടയിൽ മുഖം അമർത്തി. കല അനങ്ങാതെ നിന്നു. വിനയൻ ഉമ്മ വക്കുന്നതിനനുസരിച്ചു് കല കാലുകൾ വിടർത്തി. അവളുടെ പൂർ മുഴുവൻ വിനയൻ തന്റെ വായക്കുള്ളിലാക്കി ചപ്പി വലിച്ചു. പുരിതൾ വിടർത്തി പൂർ ചാൽ നക്കി, പൂർ തുളയിൽ നാവു് ചുരുട്ടി കയറ്റി. ഉയർന്നു് നിൽക്കുന്ന അവളുടെ കൊച്ചു് കണ്ണു് വിനയൻ വായിലിട്ടു് ചപ്പി. കല വിനയന്റെ തല മുടിയിൽ പിടിച്ച് വലിച്ചു.

വീണ്ടും ചുട്ടു് കയറിയ അവൾ താഴേ ഇരുന്നു് വിനയനെ കെട്ടി പിടിച്ച് നിലത്തു് മലർന്നു് കിടന്നു. അവരുടെ നാവുകൾ തമ്മിൽ ചുറ്റി പിണഞ്ഞു. പിന്നെ ഒട്ടും വൈകിയില്ല, വിനയൻ വീണ്ടും തന്റെ കുണ്ണ അവളുടെ പുറ്റിലേക്കു് പതിയെ തള്ളി കയറ്റി. കുണ്ണ മുക്കാലും ഉള്ളിൽ കയറിയതും കല അവനേയും കൊണ്ടു് ചരിഞ്ഞു് കിടന്നു, പിന്നെ വിനയന്റെ മേലെ കയറി കിടന്നു് കെട്ടി പിടിച്ച്.

വിനയന്റെ നെഞ്ചിൽ കൈകൾ അമർത്തി കല അടിക്കാൻ തുടങ്ങി. നല്ല ഷേപ്പുള്ള അവളുടെ ഇള നീർ കൂടങ്ങളിൽ വിനയൻ അമർത്തി പിടിച്ചു. അവളുടെ വയറും പുറവും അവൻ തലോടി. ഫുക് ബാളു പോലുള്ള ചന്തികളിൽ പിടിച്ചമർത്തി തന്റെ കുണ്ണയിലേക്കമർത്തി. ആധ്യത്തെ വിഷമം മാറിയതും അവൾ പറന്നടിക്കാൻ തുടങ്ങി. പൂട നിറഞ്ഞിരുന്നതു് കൊണ്ടു് അവളുടെ പുറു് വിനയന്റെ കുണ്ണ മുഴുവനായും വിഴുങ്ങിയ പോലെ തോന്നുമായിരുന്നു കണ്ടാൽ.

വീണ്ടും വീണ്ടും തന്റെ പുറു് ചുരത്തുന്നതു് കണ്ടു് അവൾ അൽബുതപ്പെട്ടു. പണ്ണലിന്റെ സുഖം അവൾ അനുഭവിച്ചിരുന്നു. അവന്റെ നെഞ്ചിലേക്കു് കമിഴ്ന്നു് വീണ അവൾ വിനയനെ കെട്ടി പിടിച്ച് ഉമ്മ വെച്ചു. വിനയൻ കുണ്ണ ഉറപ്പി അവളുടെ കൈയിൽ കൊടുത്തു. കുറച്ചു് നേരം കൈ കൊണ്ടു് കുലുക്കി അവൾ കുണ്ണ വായിലിട്ടു് അതിന്റെ തലപ്പു് വായിലിട്ടു് ഊമ്പാൻ തുടങ്ങി. രണ്ടു് നിമിഷത്തിനുള്ളിൽ അവന്റെ കുണ്ണയിൽ പാലു് ചീറ്റി. പെട്ടെന്നുള്ള വരവിൽ ഒന്നു് ഞട്ടിയ കല, മടിയൊന്നും കൂടാതെ അവന്റെ പാലു് കുടിച്ചിറക്കി.

രണ്ടു് പേരും കുറച്ചു് നേരം കൂടി കെട്ടി പിടിച്ച് കിടന്നു.

അന്നു് വൈകുന്നേരം വിനയൻ അവിടെ പിന്നെയും വന്നു. റോസി ആശുപത്രിയിൽ നിന്നു് വന്ന സമയമായിരുന്നു അതു്. വീണ്ടും വിനയനെ കണ്ട അവൾ അൽബുതപ്പെട്ടു.

നാളെ ഞാൻ കലയെ ഇവിടെ നിന്നു് കൊണ്ടു് പോവുകയാണ്. പേടിക്കണ്ട. നിങ്ങളുടെ ഗതി അവൾക്കു് വരില്ല. അവളെ നല്ലൊരു നിലയിൽ എത്തിക്കണം. നിങ്ങളുടെ കൂടെ നിന്നാൽ അതു് നടക്കില്ല. നിങ്ങളോടു് ഒന്നു് പറഞ്ഞിട്ടു് കൊണ്ടു് പോവാം എന്നു് കരുതി.

റോസി ഒന്നും പറയാനാവതെ നിന്നു. അവളെങ്കിലും എവിടെയെങ്കിലും പോയി നന്നായി ജീവിക്കട്ടെ.

പറഞ്ഞതു് പോലെ പിറ്റേ ദിവസം വിനയൻ വന്നു് കലയെ കൊണ്ടു് പോയി. അവളുടെ അമ്മയുടെ വിധി ആവർത്തിക്കാതിരിക്കാൻ.

(ശുഭം)